

Aikansa kaikella

Olen väsyneenä ja kumartuneena - Sinun jalkojesi juuressa.

Sameitten, kyyneleisten silmieni edessä ovat - Sinun lävistetyt kätesi ja jalkasi.

Mutta Sinun silmäsi tulvivat rakkautta, kun minulle puhut.

"Lapseni - Nyt sinä näet vain kuolemaa, kipua ja kyyneleitä.

Mutta Minä näen kuoleman tuolle puolen - enkä Minä pelkää.

Luota minuun. Tämä kuolema on sinulle elämäksi. Tämä on vain väliaikaista rakas lapseni. Ja minä rukoilen sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvistä veljiäsi!

Katsohan - sinä nouset - koska Minä nousin!

Kuten nisunjyvä. Synkkään pimeyteen sekin näet laitetaan.

Ja pimeydessä sekin kuolee. Rakkauden tähden!

Mutta Sinä saat nähdä, että uusi ylösnousemusaamu on ihana!

Se tuo tullessaan uuden voiman ja uuden kirkkauden - uudet mahdollisuudet. Niillekin - jotka tänään kulkevat kuoleman varjon laaksossa.

Niin - Heille koittaa valkeus.

Aikansa kaikella lapseni - aikansa kaikella."

Lokakuussa 2018, Sari